

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ ЯК ШЛЯХ ПЕРЕХОДУ УКРАЇНИ НА НОВИЙ РІВЕНЬ РОЗВИТКУ

студентка **Панченко Ю.С.**
(*наук. керівник, доц. Таранюк Л.М.*)

Реалії функціонування України свідчать про недостатньо високий рівень стійкості національної економіки і її схильність до збалансованості. Такі тенденції в розвитку обумовлені внутрішніми і зовнішніми факторами. Найбільш негативно на економіку впливає той факт, що практично всі ресурси екстенсивного росту вичерпані. Тому проявляється необхідність пошуку нової моделі розвитку (інноваційної), яка сприяла б застосуванню в різних галузях більш модернізованих і ефективних методів, форм, а головне спонукала до більш прогресивного розвитку.

Інноваційна діяльність здійснюється з метою впровадження досягнень науково-технічного прогресу у виробництво і соціальну сферу, що охоплює такі види діяльності: випуск і поширення принципово нових видів техніки і технології, реалізацію довгострокових науково-технічних програм, фінансування фундаментальних досліджень тощо.

Вивченням різних аспектів інноваційної діяльності та їх впливу на розвиток економіки України займалися як вітчизняні, так і зарубіжні дослідники, а саме: А. Гальчинський, В. Гаєць, М. Данько, В. Денисюк, В. Любімов, С. Мансфілд та інші.

Завданням тези є визначення сутності інноваційної діяльності, аналіз напрямків трансформації економіки України і подання свого бачення щодо необхідності переходу до нової моделі розвитку.

Основа інноваційного процесу – це створення й освоєння нових технологій, націлених на одержання нових даних про розвиток природи і суспільства. Дані процеси характеризуються сукупністю безперервно виникаючих у часі і просторі прогресивних, якісно нових змін. Результатом інноваційних процесів є новини, а їх впровадження у господарську практику визнається нововведенням. При цьому даний процес характеризується винятково високим ступенем ризику, пов'язаний з низькою вірогідністю успішного втілення нової ідеї у новому виді продукції (ця вірогідність становить, як правило, близько

9-10 %) [1].

В цілому у структурі інноваційного процесу можна виділити такі стадії: стадію фундаментальних досліджень, стадію теоретичних і прикладних досліджень, практичні розробки, промислове освоєння та дифузію (процес передачі по комунікаційним каналам між суб'єктами впровадження).

В Україні, практично не створені умови для ефективного здійснення інноваційної діяльності, що спричиняє низький рівень активності і результативності інноваційних процесів.

Протягом 2004-2006 рр. збереглася тенденція збільшення промислового виробництва, позитивними результатами цих років в умовах фактичної відсутності зовнішнього кредитування української економіки стали активізація інвестиційної діяльності, збільшення експортного потенціалу, збільшення валютних резервів, відродження діяльності промислових підприємств традиційних галузей, їхній розвиток і модернізація за умов зваженої інноваційної політики. [3].

Дослідження О.І. Амоши щодо інноваційного шляху розвитку України, показують, що за останні роки рівень інноваційної активності промислових підприємств суттєво знижується. У 2006 р. інноваційною діяльністю у промисловості займалося 981 підприємств, тоді як у 2004 р. - 1120, а у 2003 р. - 1506. У 2005 р. кожне друге підприємство витрачало кошти на продуктивні інновації, 44,6% - на процесні інновації [2].

На нашу думку, основними причинами, що стримують розвиток інноваційної діяльності в Україні є: відсутність ефективної законодавчої бази стимулювання залучення інновацій в суспільне і економічне життя; недостатня державна підтримка підприємств, бажаючих впровадити інноваційні проекти; низький рівень зацікавленості інвесторів в розвитку

Список літератури

1. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 4 липня 2002 року №40-IV // zakon.rada.gov.ua.
2. Амоша О.І. Інноваційний шлях розвитку України: проблеми та рішення // Економіст. - 2005. - №6 - С.28.
3. Солоха Д.В. Інноваційний розвиток як запорука забезпечення економічного зростання // Актуальні проблеми економіки. - 2007. - № 6 (72). - С.26.